

Toen hij zijn bootje eindelijk aanmeerde,
wilde hij het liefst meteen terug naar huis.

Hij wist dat alles zou veranderen.

Traag beklom hij het duinpad.
De boot werd steeds kleiner,
het huis met de vuurtoren steeds groter.

Met elke stap wogen zijn voeten zwaarder.

Op de top van de duin bleef hij nog even staan.
Hij sloot zijn ogen en telde tot tien.

‘Pinguïn?’

Beer stak zijn hoofd naar buiten
en keek zijn vriend verwonderd aan.

‘Dag Beer’,
antwoordde Pinguïn.

Hij zuchtte
en sloeg zijn ogen neer.

‘Ik, euh...
Ik kom je iets belangrijks vertellen.’

Pinguïn aarzelde en plukte
een pluisje van zijn muts.

‘Ik...’

‘Ik ben verliefd op jou.’

Beer keek Pinguin verbaasd aan
en begon toen hard te lachen.

‘Verliefd? Op mij?
Dat kan toch niet!
Kijk nu zelf,
we zijn helemaal anders.’

